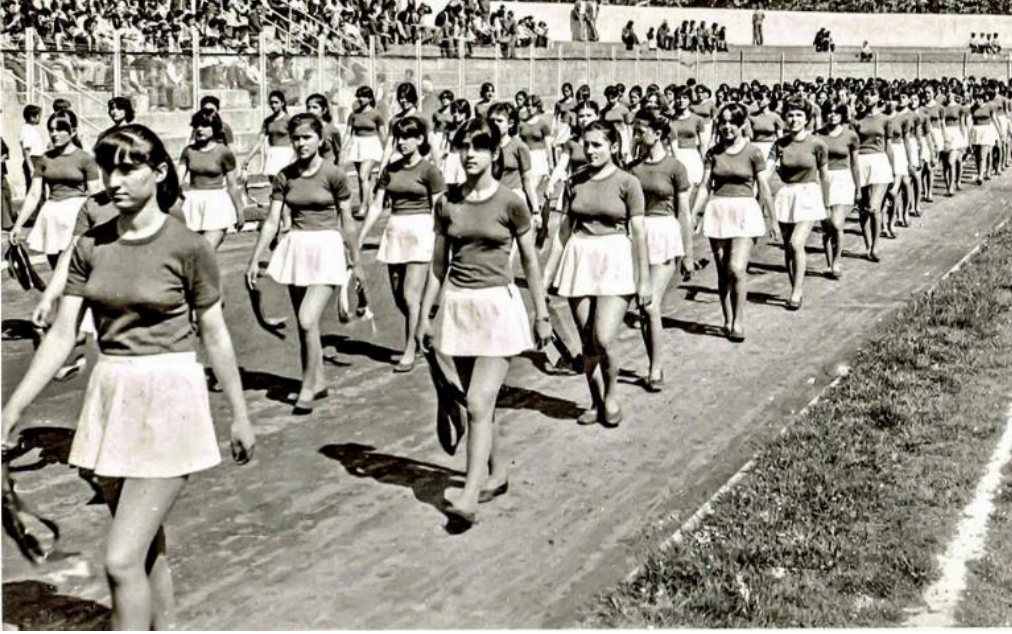

Ortaokuldan Sonra

— sahara · 13 Ocak 2023

Köy çocukları için en kısa yoldan hayata atılmanın otantik deyişle bir baltaya sap olmanın yolu ortaokuldan sonra üç yıllık okulların birisine kapağı atmaktan geçiyordu. Bu bilinç benim de hafızama kazılmıştı. Başkada yapılacak bir çıkış yolu yoktu. Gerçi okullarda hep ilkleri oynadım. Sınıfın en başarılılarından biri olmak içinde ayrıca çaba harcıyordum. İlkokulda da sürekli sınıfımın birincisi olurdum. Beşinci sınıfta birinci dönem birincilik ünvanımı kapıttım. Benden başarılı karne alan arkadaşların karnelerini gösterip göğüslerini gererek yanımdan ayrılmaları ruhumu yaralamıştı.

İki haftalık karne tatilinde gecemi gündüzüme katarak ders çalıştım. Kendimi ulusal takımın kampa alması gibi disiplini edip zamanımı eksik kalan kavrayamadığım konuları bir bir tekrar ettim. İkinci dönemde ve sene sonu sınavlarında önümü kimse alamadı. İlkokul yıllarımda sene sonunda bir hafta tüm derslerden yazılı, sözlü sınavlar yapılırdı. Evet, o sınavdan yüz akıyla çıkmıştım. İlçemizin ortaokuluna kaydım yapıldı.

Beni tanıyan ilçede bir dairede çalışan akrabam bir ağabey, derslerimde çalışmamı aksatmamamı... Ortaokuldan sonra ülkemizin en iyi öğretim veren Haydarpaşa Lisesi'ne gitmemi salık verdi. Haydarpaşa Lisesi'nin adını ilk kez duyuyordum. İyi bir lisede okursan ileride profesörlük payesine bile yükseleceğimi söylemişti saygıdeğer bu akrabam.

Ortaokulu bitirince ayaklarım suya erdi. Dar gelirlili bir köylü çocuğunun İstanbul'da olduğumu öğrendiğim bir lisede okumasının olanaklı olmadığı bilincine vardım istemeden. Haydarpaşa Lisesi samanyolu kadar uzaktı benim için. Eğer babamın maddi gücü yeterli olsa ortaokul sınıflarında iftihar

listesine seçilen çocuğunun yurdun en iyi lisesinde okutmak, büyük adam olmasını istemekten itina etmezdi elbette. Maddî gücümüz yoktu! Benim ve benim gibi köylü çocuklarının okuyacağı okullar en kısa süreli okullarda okuyup erkenden hayata atılmak. Ve de ailenin giderlerine el vermek olmalıydı.

Ortaokulu bitirenlerin gideceği okullar Öğretmen Okulları, Sağlık Kolejleri, İmam-hatip Liseleri idi. Hele de bu okulları parasız yatılı okumak ailelerin biricik dilekleri idi. Yatılı okuyunca aile zaten yetersiz olan bütçeleri fazla açık vermezdi.

İyi bir derece ile bitirdim ortaokulu. Yatılı ve gündüzlü Öğretmen Okulları sınavlarına girdim. Sınav sonuçları ancak eylül başlarında açıklanırdı. Yaz tatili benim için tatilin güzelliğinden öte kaygılı bir bekleyiş içinde geçti. Yatılı okula bir yıl önce girme başarısını gösteren köylüm bir arkadaşla buluştuk. Arkadaşım başarılı öğrenci olduğumun farkındaydı. Endişe etmemem gerektiğini sınavlarda başarılı olacağımı söylüyordu. Ben yatılı okulla ilgili bilgi edinmek istiyordum:

Öncelikle iki sınavla yatılı okula girilebilirdi ancak. Onlarca ortaokullu öğrencilerin arasından okula girme başarısını göstererek okula girme başarısını gösterenlerin oluşturduğu sınıflarda başarısızlık görülüp görülmediğini sordum. Arkadaşım gülerek anlatmaya başladı:

“Ben de senin gibi düşünüyordum okula girmeden önce. Hiç senin düşündüğün gibi değil...”

“Peki ya nasıl?”

“İnan! Birinci dönemin sonunda karnesine zayıf getirmeyen çok az arkadaş vardı!” Şaşırdım! Devam etti arkadaşım sözlerine:

“Hiç tedirgin olma. Eğer sınavları kazanırsan öğretmenlik için idealist duygular kazanarak başarılı bir biçimde öğrencilik yaşayacağına inanıyorum...” Arkadaşımın anlattıkları yaylaların serin rüzgârları gibi ruhumu ferahlanırdı...

Sınav sonuçları açıklandı. Benimle beraber ellinin üzerinde arkadaşım birinci sınavı kazanmıştı. Bizi ikinci sınav bekliyordu. İkinci sınav için ilk kez başka bir ile gidecektim. Uzun bir yolculuktan sonra Trabzon'a ulaştık arkadaşlarımla. Sınav! Adı üstünde sınav! Hatta bu konuda Napolyon'a atfedilen şöyle bir söz var,” Benim için üç savaş bir sınavdan daha kolaydır.” Yazılı yapılan sınavın sonucu beklediğimiz bir hafta bir yıl gibi uzun geçti.

Nihayet kazananların listesinde adım vardı. Ortaokulda iftihar listesine geçme başarısı gösteren arkadaşlardan bu sınavlarda başarısız olanlar oldu! Okul yılları su gibi aktı bitti! İlk aylarda büyük bir kente, yatılı okulun kurallarına intibak etmede biraz sıkıntı çektik. Ailemizden en fazla bir hafta uzak kalmıştık. Bu kez aylarca sıcak aile yuvasını göremeyecektik. 15-16 yaşlarında çocuk denen

yaşlardaydık. Ara tatili ipe çektik.

Ara tatilde uçarcasına döndük doğduğumuz topraklara. Üç yıllık öğrencilik yıllarımda ilk sömestri dönemdeki gibi özlemler yaşamadım. Bir haziran sonunda sınavlarla birlikte öğrencilikte bitti. Bir ay sonra atamamız yapıldı. İlk maaş aldığımda 18 yaşımı bitirmemiştim. Ve kuş uçmaz kervan geçmez, yolu, suyu olmayan köylerin yolu gözüktü bana ve de benim gibi biricik düşüncesi karanlık köylerimize ışık götürmek amacı taşıyan çiçeği burnunda öğretmenlere.